

ene eller den anden Løsning, hvilket det endelige Resultat end bliver, anser jeg det for lige uheldigt i alle Retninger.

Men særlig anser jeg det for uheldigt, at der bliver skabt en blivende uheldig Tilstand ved de Forhold, der tilvejebringes, naar man forlægger Godsstationen ned til Kallebostrand. Jeg skal mindre dvæle ved den Gene, der fremkommer for Persontrafikken, saa længe man har personførende Godstog, thi det er mig bekendt, at man stræber hen imod det, jeg altid har anset for et priseligt Maal, at affasse de personførende Godstog, og der vil altsaa komme et Øjeblik, hvor den Gene, som det bitterligt er, at Personer skulle ekspederes fra den nuværende Personstation, medens Godstogene ekspederes fra den ny Godsstation ved Kallebostrand, vil bortfalde; jeg stænkter det mindre Opmærksomhed, fordi jeg antager, at der kommer et Øjeblik, hvor denne Tilstand atter vil ophøre. Men hvad der er en blivende Gene, er dette, at Godstrafikken er sammensat af forskellige Arter af Gods, og det vil ikke alt sammen kunne samles paa den ny Godsstation, fordi flere af disse Arter af Gods føres i Persontogene, som ville vedblive at gaa ind til den nuværende Personstation, indtil den en Gang bliver flyttet. Man vil altsaa faa Tilstanden saaledes, at der skal ekspederes visse Arter af Gods paa den ny Godsstation, og visse Arter blive tilbage paa den gamle Personstation, og det er dette, som jeg paa den heldigste Maade kan fremhæve Manglen ved ved med den høitærede Formands Tilladelse at oplæse de saa Linier af Kommissionsbetænkningen af 1888, der netop tale om dette Forhold, idet Flertallet i Kommissionen den Gang søgte at genbringe et Mindretalsforslag, som just gik ud paa det samme, som det nuværende Regeringsforslag gaar ud paa, nemlig at flytte Godsstationen over paa den søndre Side af Vesterbro. Der siges den Gang fra Flertallets Side: „En saadan Station vilde desuden blive kostbar for Driften, idet den maatte have sin særlige Ekspedition og sit særlige Personale.“ Det gælder fuldt ud den Dag i Dag. Flytter man Godsstationen Syd for Vesterbro ned ved Kallebostrand, skal den have sin særlige Ekspedition og sit særlige Personale og vil derigennem blive meget dyr. Dernæst hedder det: „Endelig vilde Publikum have Uansættelighed ved at fatte, paa hvilken Station det skulde henvende sig for at faa sit Gods afhentet eller affendt, ligesom det noeppe heller vilde sætte Pris paa at skulle hente de grove Væter, der udgøre en overvejende Del af

Godstrafikken, paa en Station, der kom til at ligge noget længere fra Byen.“ Dette er altsaa den daværende Kommissions Indvendinger mod Forslaget, som den Gang fremkom, og som i det aller væsentligste er overensstemmende med eller i alle Tilfælde er meget overensstemmende med det nuværende Forslag, blot og bart at flytte Godsstationen hen Syd for Vesterbro.

Hvad enten man tænker sig, at dette Lovforslag kun indleder ny og store Anlæg, eller at det for en lang Fremtid bliver den Forbedring, man vil indrømme de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, finder jeg det uforreft at vedtage denne Løsning, da det, som maa være den nødvendige Forudbætning, ikke er bevist, nemlig, at det er tvingende nødvendigt at forlade den gode, gamle Station, for at flytte hen til en lidt fjernere og lidt mindre heldig og mindre central Beliggenhed ved Kallebostrand. Jeg kan som Motivering henvise til, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, og som jeg ikke skal gentage her, idet ærede Medlemmer jo have haft Lejlighed til at læse det, og skal altsaa ikke trætte Tinget med her at gentage det. Jeg foreslaar derfor, at man skal udstyde Afgørelsen af dette Hovedprincipspørgsmaal i 6 Maanedre, i hvilke det kan underkastes en kompetent Rigsdagsundersøgelse, og opfordre ærede Medlemmer, saa mange som vil, og som ikke maatte have deres Overbevisning for en Flytning klar, til at stemme med mig for Vædringsforslaget. Men skulde de ikke kunne det, saa opfordrer jeg dem til at stemme mod selve Loven, for at opretholde den velgørende Tro, at der skal fuld Overbevisning til i Landstinget for at fremme et Lovforslag.

Jeg skal hertil endnu kunnte de faa Ord, at hvis det skulde vise sig, at jeg ikke faar nogen Tilslutning for mine Vædringsforslag, tager jeg dem tilbage. Det har ikke været min Mening at ville opholde Tinget med denne Diskussion blot for at faa Lejlighed til at tale, men det har været min Mening at fremsætte Vædringsforslagene for virkelig at faa den Hovedmangel, som jeg finder ved Lovforslaget, rettet igennem Vædringsforslagenes Vedtagelse, men jeg vil ikke udsætte mig for, at der ikke skulde være nogen Tilslutning for Vædringsforslagene, og derfor siger jeg paa Forhaand, at jeg tager dem tilbage, hvis en saadan Tilslutning ikke skulde vise sig.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singerslev): Det ærede Medlem (W. Lunn) udtalte, at Landstinget ikke holder af at tage Beslutning, naar det ikke har haft